Ledare

Tron styr vårt förhållningssätt

Det är fortfarande sommar men den börjar närma sig sitt slut. Några har avslutat sin semester, för några pågår den ännu och andra påbörjar den. Ytterligare några andra har ingen semester. En tid som för somliga gick för fort, för andra för långsamt, för vissa var underbar och för andra jobbig. Sommaren ser olika ut för oss. Detsamma gäller de ungas sommarlov.

Denna sommar 2026 präglas av en valrörelse, som pågår och accelererar. En valrörelse och ett kommande val den 13 september som påverkar oss alla, även Svenska kyrkan. Diskussioner hålls, tonen höjs, lögner hörs… Detta nummer är det näst sist innan valdagen.

I Svenska kyrkan möts vi av diskussionen och den ständiga frågan om kyrkan ska vara politisk eller inte och vad det betyder.

En del tycker att kyrkan ska stå utanför politiken helt och hållet, andra anser att kyrkan självklart är politisk, men att den inte ska vara partipolitisk. Kyrkan beskylls ibland för att vara vänster, ibland för att vara höger och ibland ställs frågan: var stod Jesus politiskt?

Ibland talar kyrkan hellre om profetisk diakoni än om politik och gör som de gamla profeterna; protesterar mot orättvisor, kritiserar och står på förtrycktas sida. Dessutom inte bara protesterar utan även försöker arbeta för förändringar i samhället. Vi har sett spår av profetisk diakoni under året som gått då röster höjts, människor protesterat och demonstrerat och namnlistor skrivits under gällande bland annat utvisningen av människor från Sverige och i samband med att sänka åldern för fängelsestraff för unga.

I boken *Jag vet på vem jag tror* av Gustaf Wingren och Greta Hofsten skriver de ”… hur tron styr vårt förhållningssätt – politiskt, socialt och medmänskligt.” De påminner oss om att tron inte kan vara utan konsekvenser. Hofstens skriver ”Som världen blir okränkbar, helig, för tron, så bli varje enskild människa det. Jag kan inte ta emot mitt eget liv som en gåva, ett uttryck för en upprätthållande kärlek, utan att tänka mig varje människas liv så. Skapelsetron tillåter ingen privatisering – liksom Guds bud är den jämlikhetsskapande. Konfrontera denna bekännelse med det som pågår i världen! Med rovdriften på luft, skogar och vatten. Med kapprustningens vansinne och förintelsevapnens ofattbara hot. Tystnar då bekännelsen, den bekännelse som ljudit genom århundraden? Nej, den tystnar inte, den blandas med smärta och vrede och den frigör kraft till det motstånd som aldrig ger upp.” (s 37-38)

I detta augustinummer finner vi bland annat en artikel om ekoteologi och psalmer, en artikel av en 19-årig man som inte känner inte känner igen sig i den bild som blivit en etablerad sanning i media av unga män i Svenska kyrkan. Här finner vi även en artikel om att tro och kultur har det gemensamt att de båda har med mänskligt liv att göra och en om bibeln som litterärt fenomen.

Biskop Karin Johannesson skriver i boken *Kvinna och biskop* utifrån sitt valspråk följande: ”Vi ska alltid förkunna Kristus – och när det behövs använda ord, är ett talesätt som tillskrivs Franciskus av Assi (1181–1226). Det påminner oss om att det alltså inte enbart är med ord som vi förkunnar. Vi förmedlar evangeliet på långt fler sätt än genom det som sägs från våra predikstolar. Vi förkunnar genom våra handlingar och vårt kroppsspråk. Vi predikar genom våra attityder och prioriteringar.” (s 142) Och själv tänker jag, utifrån hur vi kommer att rösta.

CATHARINA HELMERSSON